

J. R.

Polonica w "Orvostörténeti Közlemények"

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 17/2, 368

1972

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

POLONICA W „ORVOSTÖRTÉNETI KÖZLEMÉNYEK”

W ostatnich numerach wydawanego w Budapeszcie wydawnictwa ciągłego „Orvostörténeti Közlemények” („Communicationes de Historia Artis Medicinae”) znalazło się sporo poloników. I tak w nrze 60/61: 1971 zamieszczono trzy artykuły związane z Polską. Károly Kapronczay, w związku z trzechsetletnią rocznicą śmierci Jana Amosa Komenskigo, pisze o poglądach wielkiego pedagoga na sprawy higieny w wychowaniu (s. 33—48). K. Kapronczay jest również autorem szkicu o prof. Władysławie Szumowskim (s. 287—291), wybitnym polskim historyku medycyny. Jego *Historia medycyny filozoficznie ujęta* została w 1939 r. przetłumaczona przez Árpada Herczega z Budapesztu na język węgierski i wzbogacona przez tłumacza o materiały z zakresu historii medycyny węgierskiej. Geza Buzinkay daje informacje o leczeniu Józefa Bema z ran odniesionych podczas walk w 1848 r. W dziale recenzji tego numeru odnotowano z „Archiwum Historii Medycyny” pracę Stanisława Gołębiowskiego o Janie Metzigu oraz omówiono artykuł Eugeniusza Sienkowskiego o niedawno zmarłym Stanisławie Sokole. Krótkie recenzje tych prac są pióra K. Kapronczay.

Numer następny 62/63: 1971 przynosi artykuł wspomnianego już K. Kapronczay o lekarzach węgierskich, którzy studiowali w XVI w. na Uniwersytecie Krakowskim (s. 111—116) oraz o polskich lekarzach przebywających na dworze Izabeli Jagiellonki, żony króla węgierskiego, Jana Szapolya. W dziale recenzji omówiono książkę Zdzisława Gajdy *Jacek Łopacki, Studium z dziejów kultury medycznej w Krakowie w XVIII w.* (Wrocław 1969) oraz artykuł Jacka Kolbuszewskiego *Opinie poetów polskich XVII wieku o medycynie i lekarzach*, zamieszczony w 32 tomie „Archiwum Historii Medycyny”.

Károly Kapronczay w nrze 64/65: 1972, opierając się na opracowaniach polskich, przedstawił reformę Wydziału Lekarskiego Akademii Krakowskiej w XVIII w. (s. 103—113). Autor szczególnie podkreślił zasługi Andrzeja Badurskiego i Hugona Kołłątaja w reorganizacji Wydziału Lekarskiego Akademii. W dziale recenzji odnotowano książkę Henryka Samsonowicza *Życie miasta średniowiecznego* (Warszawa 1970) oraz omówiono niektóre artykuły z „Archiwum Historii Medycyny” (R. 32:1969) i „Kwartalnika Historii Nauki i Techniki” (R. 15:1970).

Do artykułów o tematyce polskiej, opublikowanych w języku węgierskim, dołączone są m.in. streszczenia w języku polskim. Niestety, streszczenia te zawierają tak wiele błędów gramatycznych, stylistycznych i ortograficznych, że w zasadzie są dla czytelnika polskiego prawie niezrozumiałe.

J. R.

O PIERWSZYM POLSKIM INŻYNIERZE WYKSZTAŁCONYM W AUSTRALII

W numerze z 23 X 1971 r. wydawanego w Australii „Tygodnika Polskiego” Lech Paszkowski opublikował artykuł *Piotr Modrak pierwszy polski inżynier wykształcony w Australii*. P. Modrak w Polsce międzywojennej położył duże zasługi w rozwoju telekomunikacji i szkolnictwa zawodowego. Urodził się w 1886 r. Po ucieczce z Syberii przez Japonię dostał się w grudniu 1909 r. do Australii. W 1911 r. zapisał się na Wydział Przyrodniczy Uniwersytetu w Brisbane, na początku 1914 r. został nauczycielem matematyki i fizyki, a później początków mechaniki i elektryki w Technical College w Ipswich pod Brisbane. Pracując jako nauczyciel zapisał się na Wydział Inżynierii Uniwersytetu w Brisbane, gdzie